

[Baunsgaard.]

mindelighed kalder politisk spilfægteri. Jeg tror ikke, det ligefrem er det mest gavnlige i denne situation, og jeg forstår vel, at oppositionen nøjes med et forslag til dagsorden og vil overlade udformningen af lovforslag til regeringen. Der er al mulig grund til at nære forståelse for denne stilling, for jeg tror nok, det ville volde nogen vanskelighed at klare det i løbet af så kort tid.

Idet jeg altså på dette grundlag ikke mener at kunne anbefale, at man stemmer for dagsordensforslaget, henstiller jeg, at såvel oppositionen som andre benytter sommeren til at tænke igennem, hvilke muligheder der er for at få skabt en virkelig økonomisk samordningspolitik, der kan blive accepteret også i de grupper, som i dette forår har glemt, at en sådan politik er betingelsen for at leve i et moderne samfund.

Herluf Rasmussen: Ved første behandling af dette lovforslag om påligning af indkomst- og formueskat til staten udtalte det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at det nu forhåbentlig ikke ville være nødvendigt med en ny ligningslov hvert år; det står sp. 1810 i Folketingstidende 1960-61. Hvis det af denne udtalelse skal udledes, at ligningsloven med forslaget i år nu har fået et udseende, som skal holde i mange år, er jeg ikke helt enig med det ærede medlem, idet mit parti kunne tænke sig et og andet ændret, hvilket også fremgår af de ændringsforslag, vi har stillet til lovforslaget.

Mit partis ordfører ved første behandling, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, fremsatte forskellige principielle synspunkter, som er i nøje overensstemmelse med vor opfattelse af, hvad der skal med i en ligningslov. I tråd med disse synspunkter har vi stillet en række ændringsforslag, som jeg allerede, inden jeg gør nogle bemærkninger til de enkelte forslag, kan anbefale til vedtagelse.

I den betænkning, der er resultatet af udvalgets arbejde, siges der i hvert fald fra flertallets side ikke noget om vore forslag, og vi kunne måske så have været så optimistiske at tro, at man ville tiltræde disse. Men det ærede medlem hr. Peter Nielsen har under forhandlingen i dag sagt, at vi ikke kan forvente nogen støtte til gennemførelsen af dem.

I ændringsforslaget nr. 6 rører vi ved et problem, som omfattes med den allerstørste sympati fra regeringens side, og det kan ikke undre, at den højtærede finansminister er sådan indstillet, som han er. I den betænkning, som blev afgivet 8. december 1960 over forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, gav den højtærede finansminister, da det fra en enkelt side i udvalget blev anført, at man burde indføre en begrænsning af den gældende fradragsret for udgifter til reklame, repræsentation og lignende, tilsagn om nærmere at overveje dette spørgsmål. Jeg ved ikke, om den højtærede finansminister har overvejet det; meget tyder på, at forslaget slet ikke er så uaktuelt, som tilslutningen i udvalget kunne tyde på, og jeg så gerne et tilsagn fra den højtærede finansminister om, at der, hvis ikke forslaget kan opnå støtte i denne omgang, vil blive fremsat forslag herom fra regeringens side i år. Jeg har med glæde bemærket den indstilling, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen har til problemet. Han mente dog, at man måtte søge at ramme disse overhåndtagende reklamerudgifter på anden måde, ved en speciel lovgivning. Det kan jeg for så vidt støtte ham i, men jeg tror, den mest rationelle måde at komme ondt til livs på er den af vort parti skitserede.

Ændringsforslaget er fremsat for at skabe mulighed for en beskatning af de efterhånden enorme pengebeløb, som kastes ud til reklame og repræsentation. Vi finder det således uanstændigt over for de mange lønmodtagere, at en privilegeret klasses restaurationsbesøg skal finansieres af andre skatteydere, der i forvejen er hårdt nok ramt. Vi vil dette uvæsen til livs, og jo før des bedre.

Ændringsforslagets afsnit om reklameudgifter har flere sider. Set fra et samfundsmæssigt synspunkt må det siges at være betænkeligt, at reklamen har fået en så stor udbredelse, som tilfældet er. Den højtærede finansminister kan meget vel komme i den situation, at han i den nærmeste fremtid må mane til mådehold og tilskynde til opsparing; en sådan appel vil på forhånd være dømt til at lide skibbrud, hvis man ikke samtidig får lagt en dæmper på reklamen, hvis hovedopgave er at suggerere til det størst mulige forbrug. Derudover